

Sygn. akt III AUa 496/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 kwietnia 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Jolanta Hawryszko
Sędziowie:	SSA Anna Polak SSA Barbara Białecka (spr.)
Protokolant:	St. sekr. sąd. Elżbieta Kamińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 kwietnia 2019 r. w S.

sprawy (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

przy udziale B. L. (1), J. S. (1), D. L. (1), A. R. (1) i P. P.

o podstawę wymiaru składek

na skutek apelacji płatnika składek

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 26 czerwca 2018 r., sygn. akt VI U 315/18

1. oddała apelację,

2. zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w M. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego organu rentowego w postępowaniu apelacyjnym.

SSA Anna Polak	SSA Jolanta Hawryszko	SSA Barbara Białecka
----------------	-----------------------	----------------------

IIIAUa 496/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 grudnia 2017 roku nr (...) - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie P. P. podlegającego ubezpieczeniom jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy o świadczenie usług u płatnika składek (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wynosi w październiku 1 616,00 zł. Organ rentowy ustalił odpowiednio wysokość składek na ubezpieczenie zdrowotne w wysokości 1 394,45 zł.

Decyzją z dnia 3 stycznia 2018 roku nr (...) - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie B. L. (1) podlegającego ubezpieczeniom jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy o świadczenie usług u płatnika składek (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wynosi w październiku 2013 roku 813,40 zł. Organ rentowy ustalił odpowiednio wysokość składek na ubezpieczenie zdrowotne w wysokości 701,88 zł.

Decyzją z dnia 20 grudnia 2017 roku nr (...) - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie D. L. (1) podlegającej ubezpieczeniom jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy o świadczenie usług u płatnika składek (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wynosi w październiku 2013 roku 719,40 zł. Organ rentowy ustalił odpowiednio wysokość składek na ubezpieczenie zdrowotne w wysokości 620,77 zł.

Decyzją z dnia 20 grudnia 2017 roku nr (...) - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie J. S. (1) podlegającej ubezpieczeniom jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy o świadczenie usług u płatnika składek (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wynosi w październiku 2013 roku 510,47 zł, Organ rentowy ustalił odpowiednio wysokość składek na ubezpieczenie zdrowotne w wysokości 440,48 zł.

Decyzją z dnia 20 grudnia 2017 roku nr (...) - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie A. R. (1) podlegającej ubezpieczeniom jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy o świadczenie usług u płatnika składek (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wynosi w październiku 2013 roku 1 717,47 zł. Organ rentowy ustalił odpowiednio wysokość składek na ubezpieczenie zdrowotne w wysokości 1 482,00 zł.

Z powyższymi decyzjami nie zgodził się płatnik (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M., która w odwołaniu wniosła o ich uchylenie w całości. Dodatkowo wniosła o przyznanie kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu płatnik wskazał, iż wydanie zaskarżonych decyzji było poprzedzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie, w którym oddalano odwołanie skarżącej od decyzji ZUS, a tym samym przyznano, że płatnikiem składek za okres od 1 października 2013 roku do 5 listopada 2013 roku jest (...) Mając to na uwadze firma (...) zwróciła się do ZUS z wnioskiem o wskazanie wysokości składek, które ma opłacić. Zaskarżone decyzje nie stanowią jednak jasnej i zgodnej z obowiązującymi przepisami odpowiedzi na ww. wniosek. Płatnika podniósł, iż organ rentowy zupełnie dowolnie przyjął podstawę wymiaru tych składek, a z uzasadnienia zaskarżonej decyzji nie wynika czy ustalając te podstawy wyliczył średnią z jakich okresów czy po prostu powielił podstawy wymiaru składek z innych miesięcy, zamiast ustalić z podmiotem, który w tych okresach zawarł z zainteresowanymi umowy zlecenia i zgłosił je do ubezpieczeń społecznych, faktyczną kwotę wynagrodzeń za ten okres. Płatnik podniósł nadto, iż ZUS nie wskazał żadnej podstawy prawnej, na mocy której byłby uprawniony do orzeczenia o odmowie zaewidencjonowania danych o podstawie wymiaru składek.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołań oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Postanowieniami z dnia 19 kwietnia 2018 roku Sąd połączył sprawy z odwołań płatnika do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Wyrokiem z dnia 26 czerwca 2018r. Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołania i orzekł o kosztach zastępstwa procesowego organu rentowego.

Swoje rozstrzygnięcie Sąd oparł o następujący stan faktyczny i rozważania prawne:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. zajmuje się (i zajmowała się w roku 2013) m.in. świadczeniem usług z zakresu prania i czyszczenia wyrobów włókienniczych i futrzarskich, zbieraniem odpadów innych niż niebezpieczne, działalnością związaną z rekultywacją i pozostałą działalnością usługową związaną z gospodarką odpadami, pozostałym sprzętaniem, w tym także budynków i obiektów przemysłowych. W dniu 1 czerwca 2013 roku spółka (...) zawarła umowę o współpracę ze spółką z o.o. (...), na mocy której (...) (zleceniodawca) powierzyła spółce (...) (zleceniobiorcy) sprzątanie apartamentów przez siebie wskazanych, położonych m.in. w M. i K.. W ramach współpracy ze spółką (...) (firmą zajmującą się zarządzaniem apartamentami prywatnych osób) spółka (...) musiała pozyskać nowe osoby do pracy. Spółka (...) zatrudniła m.in. osoby, które wcześniej pracowały na rzecz spółki (...).

P. P. zawarł ze spółką (...) z siedzibą w S. umowę zlecenia w dniu 6 września 2013 roku. Na podstawie tej umowy spółka (...) zleciła mu „wykonywanie usług zleconych przez Zleceniodawcę w miejscach przez niego wskazanych”, zobowiązując się w zamian do wypłacania wynagrodzenia, płatnego „jeden raz w miesiącu za miesiąc poprzedni do dnia 10-go każdego miesiąca, którego wysokość będzie określana na podstawie comiesięcznego wykazu usług wykonanych przez zleceniobiorcę, w miejscach wskazanych przez zleceniodawcę.” Umowa dotyczyła okresu od 6 do 30 września 2013 roku. Za jej wykonanie P. P. wypłacono wynagrodzenie w oparciu o podpisany przez niego rachunek za wykonanie następujących czynności: „mycie okien, parapetów, wycieranie kurzy, odkurzanie dywanów i podłóg, mycie podłóg, utrzymywanie czystości w łazienkach i toaletach, zmian pościeli i uzupełnianie brakujących rzeczy (mydło, ręczniki, papier toaletowy, itp.) w apartamentach w K.”. Podpisany przez zainteresowanego rachunek zatytułowany „Rachunek WRZESIEŃ 2013” opiewał na kwotę 1.175,95 zł netto, tj. 1.616,00 zł brutto. Decyzją z dnia 6 listopada 2014 roku nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., stwierdził, że P. P. jako osoba wykonująca pracę na podstawie umów o świadczenie usług, do których zgodnie z kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, w okresie od 1 października 2013 roku do 5 listopada 2013 roku podlegają ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu u płatnika składek (...) sp. z o.o.

B. L. (1) zawarła ze spółką (...) z siedzibą w S. umowy zlecenia w dniach 23 lipca 2013 roku oraz 27 sierpnia 2013 roku. Wszystkie umowy miały taką samą treść, różniły się tylko długością okresu, którego dotyczyły. Na podstawie tych umów spółka (...) zleciła jej „wykonywanie usług zleconych przez Zleceniodawcę w miejscach przez niego wskazanych”, zobowiązując się w zamian do wypłacania wynagrodzenia, płatnego Jeden raz w miesiącu za miesiąc poprzedni do dnia 10-go każdego miesiąca, którego wysokość będzie określana na podstawie comiesięcznego wykazu usług wykonanych przez zleceniobiorcę, w miejscach wskazanych przez zleceniodawcę.” Pierwsza z umów dotyczyła okresu od 23 lipca 2013 roku do 31 sierpnia 2013 roku. Za jej wykonanie B. L. (1) wypłacono wynagrodzenie w oparciu o podpisane przez nią rachunki za wykonanie następujących czynności: „mycie okien, parapetów, wycieranie kurzy, odkurzanie dywanów i podłóg, mycie podłóg, utrzymywanie czystości w łazienkach i toaletach, zmian pościeli i uzupełnianie brakujących rzeczy (mydło, ręczniki, papier toaletowy, itp.) w apartamentach w K.”. Druga z umów dotyczyła okresu od 1 do 30 września 2013 roku, za jej wykonanie B. L. (1) wypłacono wynagrodzenie w oparciu o podpisany przez nią rachunek za wykonanie czynności określonych w identyczny sposób jak w rachunku dotyczącym lipca 2013 roku. Pierwszy rachunek, zatytułowany „Rachunek LIPIEC 2013” opiewał na kwotę 355,97 zł netto, tj. 489 zł brutto, drugi, zatytułowany „Rachunek SIERPIEŃ 2013” - na kwotę 741,86 zł netto, tj. 1.091,90 zł brutto, trzeci, zatytułowany „Rachunek WRZESIEŃ 2013: - na kwotę 591,71 zł netto, tj. 813,40 zł brutto.

D. L. (1) zawarła ze spółką (...) z siedzibą w S. umowy zlecenia w dniach 23 lipca 2013 roku, 27 sierpnia 2013 roku. Wszystkie umowy miały taką samą treść, różniły się tylko długością okresu, którego dotyczyły. Na podstawie tych umów spółka (...) zleciła jej „wykonywanie usług zleconych przez Zleceniodawcę w miejscach przez niego wskazanych”, zobowiązując się w zamian do wypłacania wynagrodzenia, płatnego „jeden raz w miesiącu za miesiąc poprzedni do dnia 10-go każdego miesiąca, którego wysokość będzie określana na podstawie comiesięcznego wykazu usług wykonanych przez zleceniobiorcę, w miejscach wskazanych przez zleceniodawcę.” Pierwsza z umów dotyczyła okresu od 23 lipca 2013 roku do 31 sierpnia 2013 roku. Za jej wykonanie D. L. (1) wypłacono wynagrodzenie w oparciu o podpisany przez nią rachunek za wykonanie następujących czynności: „mycie okien, parapetów, wycieranie kurzy, odkurzanie dywanów i podłóg, mycie podłóg, utrzymywanie czystości w łazienkach i toaletach, zmian pościeli

i uzupełnianie brakujących rzeczy (mydło, ręczniki, papier toaletowy, itp.) w apartamentach w K.". Druga dotyczyła okresu od 1 do 30 września 2013 roku, za wykonanie D. L. (1) wypłacono wynagrodzenie w oparciu o dwa podpisany przez nią rachunek za wykonanie czynności określonych w identyczny sposób jak w rachunku dotyczącym lipca 2013 roku. Pierwszy rachunek, zatytułowany „Rachunek LIPIEC 2013” opiewał na kwotę 355,97 zł netto, tj. 489 zł brutto, drugi, zatytułowany „Rachunek SIERPIEŃ 2013” - na kwotę 695,84 zł netto, tj. 956,20 zł brutto, trzeci, zatytułowany „Rachunek WRZESIEŃ 2013” - na kwotę 523,90 zł netto, tj. 719,40 zł brutto.

A. R. (1) zawarła ze spółką (...) z siedzibą w S. umowy zlecenia w dniach 1 czerwca 2013 roku, 25 czerwca 2013 roku, 27 sierpnia 2013 roku, 1 września 2013 roku. Wszystkie umowy miały taką samą treść, różniły się tylko długością okresu, którego dotyczyły. Na podstawie tych umów spółka (...) zleciła jej „wykonywanie usług zleconych przez Zleceniodawcę w miejscach przez niego wskazanych”, zobowiązując się w zamian do wypłacania wynagrodzenia, płatnego Jeden raz w miesiącu za miesiąc poprzedni do dnia 10-go każdego miesiąca, którego wysokość będzie określana na podstawie comiesięcznego wykazu usług wykonanych przez zleceniobiorcę, w miejscach wskazanych przez zleceniodawcę.” Pierwsza z umów dotyczyła okresu od 1 do 30 czerwca 2013 roku. Za jej wykonanie A. R. (1) wypłacono wynagrodzenie w oparciu o podpisany przez nią rachunek za wykonanie następujących czynności: „mycie okien, parapetów, wycieranie kurzy, odkurzanie dywanów i podłóg, mycie podłóg, utrzymywanie czystości w łazienkach i toaletach, zmian pościeli i uzupełnianie brakujących rzeczy (mydło, ręczniki, papier toaletowy, itp.) w apartamentach w Ś.". Druga z umów dotyczyła okresu od 1 lipca 2013 roku do 31 sierpnia 2013 roku. Za jej wykonanie A. R. (1) wypłacono wynagrodzenie w oparciu o podpisany przez nią rachunek za wykonanie czynności określonych w identyczny sposób jak w rachunku dotyczącym czerwca 2013 roku. Trzecia z umów dotyczyła okresu od 1 do 30 września 2013 roku za jej wykonanie A. R. (2) wskiej wypłacono wynagrodzenie w oparciu o podpisany przez nią rachunek za wykonanie następujących czynności: „Pielęgnacja terenów zielonych i grodów, sadzenie kwiatów, drzew i krzewów, przycinanie drzew i krzewów, koszenie trawników na terenach prowadzenia działalności. Pierwszy rachunek, zatytułowany „Rachunek CZERWIEC 2013” opiewał na kwotę 1.036,46 zł netto, tj. 1.424,37 zł brutto, drugi rachunek, zatytułowany „Rachunek LIPIEC 2013” opiewał na kwotę 1.006,59 zł netto, tj. 1.382,50 zł brutto, trzeci zatytułowany „Rachunek SIERPIEŃ 2013” - na kwotę 982,73 zł netto, tj. 1.350,84 zł czwarty, zatytułowany „Rachunek WRZESIEŃ 2013” - na kwotę 1 249,62 zł netto, tj. 1 717,47 zł brutto.

J. S. (1) zawarła ze spółką (...) z siedzibą w S. umowy zlecenia w dniach 1 czerwca 2013 roku, 25 czerwca 2013 roku, 23 września 2013 roku. Wszystkie umowy miały taką samą treść, różniły się tylko długością okresu, którego dotyczyły. Na podstawie tych umów spółka (...) zleciła jej „wykonywanie usług zleconych przez Zleceniodawcę w miejscach przez niego wskazanych”, zobowiązując się w zamian do wypłacania wynagrodzenia, płatnego Jeden raz w miesiącu za miesiąc poprzedni do dnia 10-go każdego miesiąca, którego wysokość będzie określana na podstawie comiesięcznego wykazu usług wykonanych przez zleceniobiorcę, w miejscach wskazanych przez zleceniodawcę.” Pierwsza z umów dotyczyła okresu od 1 do 30 czerwca 2013 roku. Za jej wykonanie J. S. (1) wypłacono wynagrodzenie w oparciu o podpisany przez nią rachunek za wykonanie następujących czynności: „mycie okien, parapetów, wycieranie kurzy, odkurzanie dywanów i podłóg, mycie podłóg, utrzymywanie czystości w łazienkach i toaletach, zmian pościeli i uzupełnianie brakujących rzeczy (mydło, ręczniki, papier toaletowy, itp.) w apartamentach w M.". Druga z umów dotyczyła okresu od 1 do 31 sierpnia 2013 roku. Za jej wykonanie J. S. (1) wypłacono wynagrodzenie w oparciu o podpisany przez nią rachunek za wykonanie czynności określonych w identyczny sposób jak w rachunku dotyczącym czerwca 2013 roku.

Trzecia z umów dotyczyła okresu od 23 do 30 września 2013 roku. Za jej wykonanie J. S. (1) wypłacono wynagrodzenie w oparciu o podpisany przez nią rachunek za wykonanie określonych w identyczny sposób jak w rachunku dotyczącym czerwca 2013 roku. Pierwszy rachunek, zatytułowany „Rachunek CZERWIEC 2013” opiewał na kwotę 757,80 zł netto, tj. 1.041,47 zł brutto, drugi rachunek, zatytułowany „Rachunek LIPIEC 2013” opiewał na kwotę 776,55 zł netto, tj. 1.066,62 zł brutto, trzeci zatytułowany „Rachunek SIERPIEŃ 2013” - na kwotę 869,31 zł netto, tj. 1 194,94 zł czwarty, zatytułowany „Rachunek WRZESIEŃ 2013” - na kwotę 371,84 zł netto, tj. 510,47 zł brutto.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 19 lipca 2016. Sąd Okręgowy w Szczecinie w sprawie VIU 2227/14 oddalił odwołania od decyzji z dnia 6 listopada 2014 roku o numerach: (...)

Sąd Okręgowy uznał odwołania za nieuzasadnione.

Wskazał, że zaskarżone w niniejszym postępowaniu decyzje zostały poprzedzone wydanymi w dniu 6 listopada 2014 roku decyzjami o numerach: (...) stwierdzającymi, że P. P., B. L. (1), D. L. (1) J. S. (1) oraz A. R. (1) jako osoby wykonujące pracę na podstawie umowy o świadczenie usług u płatnika składek (...) podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od 1 października 2013 roku do 5 listopada 2013 roku. Prawomocnym wyrokiem z dnia 19 lipca 2016 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie w sprawie VIU 2227/14 oddalił odwołania od ww. decyzji organu rentowego. Prawomocność zapadłego w sprawie VIU 2227/14 orzeczenia ma ten skutek, że w obecnym postępowaniu nie mogły podlegać ponownemu badaniu i ocenie te okoliczności faktyczne, które stanowiły podstawę wydania wcześniejszego prawomocnego orzeczenia rozstrzygającego kwestę wstępną, ponieważ oznaczałoby to osądzenie tego samego stosunku prawnego w tych samych okolicznościach faktycznych i prawnych, między tymi samymi stronami. W myśl przepisu art. 365 § 1 k.p.c, orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Mając to na uwadze należało stwierdzić, że pomiędzy stronami niniejszego procesu został już prawomocnie rozstrzygnięty spór dotyczący podlegania przez zainteresowanych ubezpieczeniom społecznym z tytułu wykonywania pracy na rzecz płatnika składek. Uwadze sądu nie uszło przy tym, iż w toku niniejszego postępowania płatnik de facto kwestionował jedynie ustaloną przez organ rentowy dla zainteresowanych wysokość podstawy wymiaru składek. W ocenie płatnika Zakład Ubezpieczeń Społecznych zupełnie dowolnie określił podstawę wymiaru składek, a nadto bezpodstawnie odmówił zaewidencjonowania danych o podstawie wymiaru składek za listopad 2013 roku. Tymczasem z ustaleń Sądu I instancji, poczynionych w oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci rachunków wynika jednoznacznie, że zaskarżone decyzje określające podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne są prawidłowe. Zgodnie bowiem z treścią art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 i pkt 18a stanowi przychód, o którym mowa w art. 4 pkt 9 i 10, z zastrzeżeniem ust. 1a i 2, ust. 4 pkt 5 i ust. 12. Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe zleceniobiorców ustala się zgodnie z ust. 1, jeżeli w umowie agencyjnej lub umowie zlecenia albo w innej umowie o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, określono odpłatność za jej wykonywanie kwotowo, w kwotowej stawce godzinowej lub akordowej albo prowizyjnie (ust. 3 art. 18). Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe, z zastrzeżeniem ust. 2 i ust. 3 (art. 20 ust. 1). W myśl zaś art. 81 ust. 1 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z dnia 27 sierpnia 2004 roku do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. a, d-i i pkt 3, 11 i 35, stosuje się przepisy określające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe tych osób, z zastrzeżeniem ust. 5, 6 i 10. W aktach organu rentowego znajdują się rachunki wystawione za pracę świadczoną przez zainteresowanych na rzecz firmy (...), co istotne, podpisane przez samych zainteresowanych, a także potwierdzenia operacji przelania pieniędzy na ich rzecz przez płatnika za poszczególne miesiące. Podkreślić także należy, że zgodnie z dokumentami zewidencjonowanymi w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS płatnik rozliczył składki na ubezpieczenie społeczne od podstawy wymiaru w wysokości:

- w przypadku B. L. za lipiec 2013 roku 0,00 zł, za sierpień 2013 roku 489,00 zł, za wrzesień 2013 roku 1 019,90 zł, za październik 2013 roku 813,40 zł, za listopad 2013 roku 0,00 zł i za grudzień 2013 roku 614,00 zł;

- w przypadku J. S. za lipiec 2013 roku 1 041,47 zł, za sierpień 2013 roku 1 066,62 zł, za wrzesień 2013 roku 1 194,94 zł, za październik 2013 roku 510,47 zł, za grudzień 2013 roku 430,77 zł, za grudzień 2013 roku 700,77 zł;

- w przypadku D. L. za lipiec 2013 roku 0,00 zł, za sierpień 2013 roku 489,00 zł za wrzesień 956,20 zł, za październik 2013 roku 719,40 zł, za listopad 2013 roku 0,00 zł, za grudzień 2013 roku 524,00 zł,

- w przypadku A. R. za czerwiec 2013 roku 0,00 zł, za lipiec 2013 roku 1 424,37 zł, za sierpień 2013 roku 1 382,50 zł, za wrzesień 2013 roku 1 350,84 zł, za październik 1 717,47 zł, za listopad 2013 roku 0,00 zł, za grudzień 2013 roku 2 115,54 zł,

- w przypadku P. P. za wrzesień 2013 roku 0,00 zł, za październik 2013 roku 1 616,00 zł, za listopad 2013 roku 0,00 zł, za grudzień 2013 roku 1.237,00 zł.

Wbrew stanowisku płatnika przedstawione rachunki a także potwierdzenia operacji przelania pieniędzy z konta płatnika (...), tworzą logiczną całość, pozwalając określić wysokość podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne zainteresowanych. Jednocześnie, wobec braku jakichkolwiek dowodów potwierdzających wysokość przychodu za pracę wykonywaną od 1 października do 5 listopada 2013 roku, organ rentowy prawidłowo ustalił podstawę wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne w wysokości 0,00 zł.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł płatnik składek, zaskarżając go w całości. Zarzucił sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie, polegającą na ustaleniu, że w aktach sprawy znajdują się dokumenty potwierdzające możliwość określenia wysokości składek na ubezpieczenia społeczne w taki sposób, jak to zostało określone w zaskarżonych decyzjach ZUS, podczas gdy dowody i okoliczności sprawy, ocenione we wzajemnym ze sobą powiązaniu, prowadzą do przeciwnego wniosku.

W związku z podniesionym zarzutem wniosł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie, że podstawa wymiaru składek, związanych z wynagrodzeniem należnym zainteresowanym za okres od 1.10.2013 do 5.11.2013 r. wynosi 0 zł,

ewentualnie o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania,

a nadto o:

- zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołującej się spółki kosztów procesu za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu apelacji wskazano, że obecnie odwołująca się nie kwestionuje faktu, że jest uznana płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne zainteresowanych również za okres od 1.10.2013 r. do 5.11.2013 r., a to z uwagi na wydany prawomocny wyrok w tym zakresie. Mimo, że spółka uważa, iż wyrok ten jest niesłuszny, to jednak uznaje, że skoro jest to prawomocne orzeczenie Sądu, to należy je realizować. Natomiast w ocenie apelującego wbrew twierdzeniom zawartym w uzasadnieniu wyroku, w sprawie nie zostały zgromadzone żadne dokumenty, pozwalające na ustalenie wysokości składek na ubezpieczenia społeczne zainteresowanych za okres od 1.10.2013 r. do 5.11.2013 r. Zwrócono uwagę na niekonsekwencję zawartą w treści uzasadnienia, gdzie z jednej strony stwierdza się, że „przedstawione rachunki a także potwierdzenia operacji przelania pieniędzy z konta płatnika (...), tworzą logiczną całość, pozwalając określić wysokość podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne zainteresowanych”, a nieco dalej Sąd wskazuje, iż „wobec braku jakichkolwiek dowodów potwierdzających wysokość przychodu za pracę wykonywaną od 1 października do 5 listopada 2013 roku, organ rentowy prawidłowo ustalił podstawę wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne w wysokości 0,00 zł.”. Co istotne, w rzeczywistości organ rentowy nie ustalił w zaskarżonych decyzjach składek na ubezpieczenia społeczne zainteresowanych za okres od 1.10.2013 r. do 5.11.2013 r. na kwotę 0 zł. Podobnie zdaniem apelującego nie można zgodzić się z zawartą w uzasadnieniu sugestią, że to płatnik powinien przedstawiać dokumenty na poparcie swoich twierdzeń, nawet wówczas, gdy nie jest w posiadaniu stosownych dokumentów. Dokumenty te powinny być bowiem w posiadaniu firmy (...) spółka z

ograniczoną odpowiedzialnością, która była zleceniodawcą zainteresowanych w ww. okresie. Podkreślenia wymaga fakt, że płatnik naprowadzał w tym zakresie stosowne wnioski dowodowe o zwrócenie się do tej firmy przez organ prowadzący postępowanie o przesłanie stosownych dokumentów, zarówno na etapie postępowania przed ZUS jak i w toku postępowania sądowego. Wnioski te zostały jednak całkowicie pominięte zarówno przez ZUS jak i przez Sąd Okręgowy w Szczecinie, a fakt złożenia tych wniosków całkowicie umknął Sądowi, a przynajmniej takie wrażenie można odnieść po lekturze uzasadnienia zaskarżonego wyroku, gdzie wskazuje się, że „płatnik nie przedstawił w tym zakresie żadnych dowodów”. Płatnik zarzucił też naruszenie przez Sąd przepisów Kodeksu postępowania cywilnego. Wbrew bowiem obowiązкови wynikającemu z art. 128 § 1 k.p.c., organ rentowy nie załączył do odpisu złożonych w toku postępowania pism procesowych, przeznaczonych dla odwołującej się, załącznika oznaczonego jako „akta pl.-I”. Nadto w ocenie strony skarżącej nie zostało należycie wykazane umocowanie do działania pełnomocnika organu rentowego. Z treści pełnomocnictw z dnia 30.08.2017 r., załączonych do pism procesowych ZUS wynika, że są to tzw. dalsze pełnomocnictwa, gdyż pełnomocnictwo „główne” zostało rzekomo udzielone 23 sierpnia 2017 r. przez Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych dyrektorowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oddziału w S.. Tymczasem owo pełnomocnictwo pierwotne nie zostało załączone do pisma procesowego. Strona skarżąca stoi na stanowisku, że obowiązek wynikający z art. 126 § 3 k.p.c. jest jednoznaczny i dotyczy w takim samym stopniu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jak i innych podmiotów oraz dla skutecznego wykazania swojego umocowania do działania w postępowaniu cywilnym nie jest wystarczające samo powołanie się na datę i numer pełnomocnictwa. Mimo zwrócenia uwagi w piśmie procesowym na ww. naruszenia prawa, Sąd nie zobowiązał organu rentowego do uzupełnienia sygnalizowanych braków formalnych.

W odpowiedzi na apelację organ rentowy wniósł o jej oddalenie w całości i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja płatnika okazała się nieuzasadniona.

Zarzut sprzeczności istotnych ustaleń Sądu z treścią zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie, polegającą na ustaleniu, że w aktach sprawy znajdują się dokumenty potwierdzające możliwość określenia wysokości składek na ubezpieczenia społeczne w taki sposób, jak to zostało określone w zaskarżonych decyzjach ZUS, okazał się nieuzasadniony. Przede wszystkim należy podkreślić, że już same zaskarżone decyzje zawierają szczegółowe uzasadnienie i sposób ustalenia kwot podstaw wymiaru składek. Jednocześnie w aktach organu rentowego znajdują się dokumenty, które odzwierciedlają przebieg postępowania wyjaśniającego i okoliczności ustalenia podstawy wymiaru składek dla ubezpieczonych. Wynika to nie tylko z dokumentów zaewidencjonowanych w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS przekazanych przez płatnika zgodnie, z którymi apelująca spółka rozliczyła za ubezpieczonych składki na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne ale także z informacji przekazanej przez Urząd Skarbowy w K.. Szczegółowe rozliczenie tych wielkości oraz potwierdzenie dokonanych operacji zarówno na rzecz organu rentowego, jak i organu podatkowego przez płatnika za ubezpieczonych nie pozostawia żadnych wątpliwości co do prawidłowości ustalonych podstaw wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne.

Słusznie zatem Sąd pierwszej instancji uznał zaskarżone decyzje za prawidłowe, a płatnik nie zdołał wykazać, że podstawy wymiaru składek za miesiąc październik 2013 r. r. dla ubezpieczonych jako zleceniobiorców spółki (...) winny kształtować się na innym poziomie niż ustalony przez organ rentowy.

Co do zarzutu, że w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku znalazło się stwierdzenie, że organ rentowy prawidłowo ustalił podstawę wymiaru składek od 1 października do 5 listopada 2013 roku na ubezpieczenia społeczne w wysokości 0,00 zł." należy wyjaśnić, iż jest to najprawdopodobniej omyłka pisarska Sądu I instancji albowiem jak wynika z decyzji co do wszystkich ubezpieczonych za listopad 2013 ustalono „zerową” podstawę wymiaru składek.

Dlatego prawidłowo dokonane ustalenia faktyczne oraz należycie umotywowaną ocenę prawną sporu Sąd Apelacyjny przyjął za własne, w pełni dzieląc wywody zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Z tego też względu Sąd Apelacyjny nie dostrzegł potrzeby ponownego szczegółowego przytaczania zawartych w nim argumentów także w tej

części rozważań (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1998 r., I PKN 339/98, OSNAP 1999/24/776; z dnia 22 lutego 2010 r., I UK 233/09, LEX nr 585720; z dnia 24 września 2009 r., II PK 58/09, LEX nr 558303 i postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2012 r., II PK 278/11).

Pozostałe zarzuty zostały zgłoszone jedynie na marginesie, nie spełniają więc formalnie wymogu zarzutów apelacyjnych a więc Sąd Apelacyjny nie ma obowiązku ustosunkowania się do nich w niniejszej sprawie. W innych sprawach Sąd Odwoławczy już rozważał te uwagi płatnika.

Uwzględniając powyższe rozważania Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację płatnika w całości jako nieuzasadnioną.

O kosztach, Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie, z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu), przy czym Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 108 § 1 k.p.c.). Do celowych kosztów postępowania należy, między innymi, koszt ustanowienia zastępstwa procesowego. Zatem, skoro oddalono apelację płatnika w całości, uznać należało, że organ rentowy wygrał postępowanie odwoławcze w całości, a wobec tego, zasądzono od apelującej spółki na rzecz organu rentowego zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym – 240 zł, zgodnie z § 10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t. j. Dz. U. z 2018 r., poz. 265).

SSA Anna Polak SSA Jolanta Hawryszko SSA Barbara Białecka